

KEMENESALJA

Megjelen minden esztendőnkön és vasárnap reggel.
 Előfizetési ára: Egész évre 24 korona, félfévre 12 korona, negyedévre 6 korona.

Egyes-azam ára
 40 fillér.

Barokkosság és kiadónival:
 Korona-szálloda, 8. számú szoba
 ide intézendők a szemlel és illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzügyi leveleket.

Kun Béla elvtárs és Clemenceau táviratváltása.

Tudvalevő, hogy a magyar Tanács-kormány kiírta a győzelmes el-
 foglalt felvidéket, azon ígért alapján,
 hogy a románok kiűrik a Tiszántul.
 Mielőtt azonban a románok erről egy
 látszik, nem akarnak tudomást venni,
 Kun Béla elvtárs táviratot küldött a
 békekonferenciára elnöknek, melyben
 kérde, miért nem szerez érvényt a ro-
 mánoknál parancsának. Clemenceau erre
 a következő táviratot küldötte:

»Kun Béla Budapest. Válaszul a
 radiofelegrammra, melyet július 11-iki
 keltezésű elnök az elnökhöz intéztek,
 a békekonferencia kijelenti, hogy nem
 tárgyalhat önnel, míg be nem tartják
 a fegyvereszerződést.

Ez a körmönfont válasz épen egy
 hangzik, mint mikor megkérdezők
 valakit, hogy utazik és az illető azt
 válaszolja: »Nagyon szép idő van!
 Kun elvtárs újabb táviratot küldött
 Clemenceaunak, amelyben azt kéri,
 szerető, ha az elnök ur konkretil-
 záló, hogy táviratban hol és mikor
 sértették meg a fegyvereszerződés-
 dést, mert tudomásunk szerint ennek
 épen az ellenkezője történt a románok
 részéről. S kérde: »Vajjon Clemenceau
 urnak, mint a békekonferencia elnöké-
 nek parancsa kötelező-e a román királyi
 kormány csapataira, vagy sem? Ki-
 váncsiak vagyunk, milyen választ ka-
 punk erre a nyilvános táviratra.

„Le kell leplezni a tisztos- ségteleneket!”

Varga egy népbiztos elvtársul halljak
 azt, amit a cikkünk címe tartalmaz. Eddig az
 volt a véleményem, hogy a pártok keretein belül
 kell elintézni azokat, akik a proletárium
 ellen bármi módon vétenek. Ezen az
 látszik, ez nem elégséges a tisztos-
 ségtelenek ellen, hogy a proletár
 kihívta magát a kormányra. Varga
 János elvtárs kijelenti, hogy a nyilvánosság
 előtt, a sajtóban kell leplezni a laza erköl-
 cöket, ezt annál is inkább helyesebbnek kell
 mivel a sajtó az a határozó tényező, mellyel
 magunk között is tisztázzuk erkölcsi embereket
 ismétünk. Varga elvtárs különben többet
 közt ezeket írja:

»Tény az, hogy nemcsak maga a nagy-
 közönség, hanem a közhatalmú alkalmosok-
 tai, a munkásság bizalmi emberei is lépten-
 nyomon utádják a rendszert, sőt, sőt, sőt,
 kompasság alapján intézkednek, egyéni érdeket
 hajszolnak. Valami csodálatos jófőle akarás
 vett erőt mindenkin és az emberek nem ri-
 adnak vissza attól sem, hogy a jóéles teho-
 séget törvénytelen uton is
 csüggnak. Sajnos, nyíltan meg kell
 hogy ezt a laza erkölcsi
 társadalmi rétegnél egyaránt tapasztaljuk: a
 proletárok épny visszafelé hivatalos hatal-
 makkal, mint a tanult emberek; a régi kom-
 munisták épny, mint a volt mosdálismokra-
 ták; a katonák épny, mint a civilek. A vi-
 déken az állapotok talán még rosszabbak,
 mint a fővárosban. Vidékre kiküldött
 zottak élelmiszerbeszállásai
 a falusi intézőbizottságok viszont
 kiválti tiltalmakat létesítettek. Ma kihirdették,
 hogy a régi pénz nem érvényes, holnap
 ugyanott régi pénzt követel. A vörösek sok
 helyütt nemhogy a rendeletek szigorú betar-
 tásán önközödnének, de maguk is részt vesznek
 a kibagyalásban. A tisztviselők főgondja, hogy
 milyen evindivel lehetne egy magasabb sta-
 tusú kategóriába bejutni. Az orvosok sőt a
 leggyalászosabb módon segítik a prole-
 tár állam kirabálásában, midőn minden tiszt-
 viselőt, aki jelentkezik, betegnek nyilvánít és
 nyolc hetű fordóra küldi.

Es az állapot tarthatatlan, és
 lisan segíteni kell. Segíteni pedig csak úgy
 lehet, ha minden tisztoséges ember, társad-
 got nem kímélve, leplezi a tisztoségtelen-
 ket, ha nyilvánosan hatalmukra állítjuk azo-
 kat, akik hivatalos hatalmukkal visszaélnek.
 A proletár állam ne tarjon tabuiban tim-
 tegtelen embereket, ha még oly tehetetlen
 is. Minden erővel és a legteljesebb nyilván-
 osság előtt kell felvonzunk a harcot a kar-
 rupciá, a visszaélés, a...
 ellen. Le kell leplezni, a sajtóban polgárok
 állítani, aki nem puritan tisztoséggal tölti be
 rábizott feladatát!

Lesz-e antant beavatkozás?

A kül- és belpolitika középpontjában ez a kérdés áll most: lesz-e az antantnak ereje és bátorsága beavatkozni a magyar Tanácsköztársaság ügyébe, illetve megindítja-e a sokszor hangoztatott „offenzívát”. Annyi bizonyos, hogy az antant nem nézi szívesen a magyar Tanácsköztársaságot. Azonban nyíltan sem mer fellépni ellene. Azért úgy intézkedett a furfangos diplomáciájával, hogy a megszállott területeken felfegyverzi a fehérgárdákat, katonaságokat toboroznak mindenféle jószág ígéretével s az így alakított csoportokat küldik ellenük. Azt hitte az antant, hogy elegendő mennyiségű katonát tud toborozni s neki nem kell reszkirozni. Legalább igazolva lesz a történelem előtt, hogy nem a „győzők” érték le a kommunizmust, hanem maguk a magyarok. Ezt annál is inkább szeretnék vetni, hogy a saját országukban, a kapitalizmus ellen harcolóknak a döntés előtt odaállithassák a magyar példát: „Lássátok, ez a kommunizmus! Ez, ami az illető ország saját népének sem kellett, mert hiszen fegyverrel verte le a magyar a magyart!” Mivel azonban a megszállott területeken toborzott, elváltott...
 kezelt árukból alakult hadsereg offenzívája még a megindulás előtt keresztgessé vált. — az antantnak mégis le kellett nyelnie azt a kis keserűséget, hogy a saját proletárijait kell megindítani a magyar proletárium ellen.

Bécsi lapok cikkeiből, melyekben tiltakoznak az ellen, hogy Német-Ausztria területét az antant átvonulási területnek használja fel, nyilvánvaló, hogy az a szándéka a szövetségeseknek, hogy Ausztrián keresztül támadják meg a Magyar Tanácsköztársaságot.
 Igen ám, csak hogy az antant-országok proletáriumát Clemenceau és Lloyd George nagy rökönnyödésére és meglepetésére kimondotta, hogy július 21-én egy napos sztrájkot rendeznek, mely napon tiltakozni fognak úgy az orosz, mint a magyarországi Tanácsköztársaság ügyébe való beavatkozás ellen. Képzeltető a tisztelt „ötöstanács” ijedelme ennek a határozatnak hallatára s amikor a tanácskozáson a Magyarország elleni beavatkozás ismét szóba került, az amerikai megbízott kijelentette, hogy ő nem ad csapatokat, az angolok szinten képtelenek, hogy bármilyen haderőt küldjenek és Pichon francia külügyminiszter nem volt abban a helyzetben, hogy bármint segítséget ígérhett volna. Az olaszok természetesen nem fognak új háborút kezdeni. Ezen a tanácskozáson az a vélemény alakult, hogy ha Csehszlovákia, Románia és Szerbia nem volnának képesek katasztrofális főnyi haderőt küldeni, mellyel a magyar Vörös Hadsereg ellen offenzívába lépnek, a szövetségesek kénytelenek lesznek a budapesti bolsevik kormányt elismerni és felhívni Kun Bélát, hogy küldjön képviselőket, akik átveszik a békefeltevéteket.

A párt végrehajtó bizottsága esztendőnkön este 8 órakor gyűlést tart.

H I R E K

A Cseh-gyerekek, meg a Sajó-kutya.

A Cseh-gyerekek elutaztak, a Sajó-kutya pedig elbujdosott... De ezt megelőzőleg a kis majornak meg volt a szenzációja. Az apátási majornak el a Cseh Pál, br.-diét-munkásságában. Egyszerű, de mégis szakszerű funkcióit teljesíti. Ugyanis ő a majornak levő összes jószágok felügyelője. Igaz, hogy a majornak csak kanásznak titulaják, de ez nem fontos Cseh Pálnak. Van eszé Pálnak három gyereke. A Pista gyerek, aki »csupa apja« (8 éves), az Őrszi leány, aki »szakasztott az anyja« (6 éves) és az Anous, aki 2 esztendő, de egyikre se »dőlött«. A gyerekek is nagy szakavatottsággal kezelték már a jószágokat, kivált a Pista gyerek, akit az apja utódjaink szemelt ki jó előre. Csak természetesen, hogy a »mesterségnél« nélkülözhetetlen Sajó kutyával is jóbarátságban voltak. A kis »Nacát« a nagyobbakat féltették a Sajó hátra, a Sajó pedig vitte, míg meg nem unta, aztán ledobta, aminek aztán a másik kettő józikeket kacsogt. A múlt hét végén azonban valami történt a Sajóval, nem lehetett vele játszani se, a diákokra se vigyázott, mintha csak ő is szabadulni akart volna. Mikor a konyhában a legyeket kezdte kapkodni a levegőből, a

Megjárta a Mill. Irtnak már arról, hogy Kolompár Józsi cselli cigány feleségét, Kolompár Mihlit annakidején -kukoricafasert két esztendői fegyháza irle a szombathelyi törvényszék. Márianózátrán-busaita le azt a két esztendő a csinos cigányasszony. Nem egészen a két esztendő, mert a hatralevő három hónapot — Józsi cigány személyes közbeiktésére és könyörgésére elengedték és körülbelül 8—10 nap óta itthon van a hatgyerekes cigány nő. A fogságából keserves és

lyekben fogságot, hogy sona több nem fog lopni, csak most az egyszer szabaduljon haza. — Szombathelyen jártunk a forradalmi törvényszéken. Az emeleti folyosó egyik padján lehagytunk tli a Józsi cigány.

— No, mi járathat vagyunk, Józsi? — Es Józsi cigány, hosszú lére eresztett szárvakba; öntötte szive fájalmat. Amit mondott olyan meggyőződéssel és alázatossággal adta elő, ahogyan csak egy Kolompár tudja.

— Hát, instálom, tekintes ur, mit tesz szólni hozzá, megint behozták ezt a szegény asszonyt.

— Be? Aztán miért?

— Tévédésből, instálom. Bement otthon a Kisa-utcaiban egy házba, hallotta, hogy só eladó. Aztán ott egy asszony ráfogta, hogy ellopott az asztalról 36 forintot. Kérem, tekintes ur, illesmit ráfogni, mikor most jött szegény hazul Dehogy lopna ez többet, még ha hozsaragadna is, lerázná maáról. Még ha eszike, vagy liba lett volna, nem mondom, de pénz, — mikor annyi a pénzünk, hogy azt se tudjuk, hova teyők. Dolgozunk kérem, nem úgy van, mint régen. A fiam, a lányom is a Horváth köntvésnél dolgoznak. Nincs nekünk szükségünk a pénzre.

— No és most mit akar?

— Az ügyvédet várom, instálom. Fogadtam ügyvédet, tetszik tudni, mégis jobban adnak az ő szavára. Azt mondta, hogy mindjárt visszajön.

Mi elhittük a Józsi cigánynak, hogyha »hozsaragadna is lerázná maáról«. De hogy a forradalmi törvényszék elhiszi-e, az más lapra tartozik. Mint értesültünk, a forradalmi törvényszék Kolompárót a tárgyalásig szabadlábra helyezte.

Övönök figyelmebe! A tanácsokztársaság, kapcsolatban azzal a szándékával, hogy a közoktatás a lehető legszélesebb körben akarja kiterjeszteni és ebből kifolyólag a gyermekek intenzív oktatására nagy anyli helyez, az övönök számát szaporítani fogja. Az oklevéllel bíró övönök tehát ha eddig még nem voltak rendszeres, biztos állásban, alkalmaztatásuk érdekében azonnal jelentkezzenek Czeldömölkön Perényi elvtárnál, a járási művelődési osztály elnökénél (községháza).

Hírdetmény. A vármegyei direktorium utasítására értesítem Czeldömölk község és járás lakosságát, hogy a birtokukban lévő 2000 korona értéket meghaladó aranytárgyakat, ékszereket és drágaköveket, kötelesek a Forradalmi Kormányzótanács LVIII. számú rendelete alapján 1919. július 22-től, június 25-ig a Czeldömölkön székelő Kemencsaljai Közgazdasági Hitelbanknál, elismervény ellenében, megbecslés céljából letétbe helyezni. Figyelemmel az érdekeltek, hogy akitől a becslés befizetése után tanúsítvány nekül érték-tárgyakat találnak, azok minden megtérítés nélkül elkoboztatnak. Czeldömölk, 1919. július 15 én. Papp járási megbízott.

Mulnász. Késy estély a Griffben. Vasárnap este 7 órai kezdettel kabaréval egy-egy közömműködnek többen. Beléldől 8 K. Kérjük a közönséget, hogy a pénziárhoz arányosan hozzaak.

A közönség szállítására. Valamennyi közönségi tanácsnak és vasúti lerakó állomásnak. Értesítem, hogy iparellékek és üzlel-ananyagoknak más vármegyébe való szállításához a kerületi ipari termelési tanács engedélyre szükségos. Papp, járási megbízott.

A Sport-Együt 19-én rendkívül könyöklést tart.

Nyolc óra az ifjúnokások munka-idoja. A közoktatásügyi népbiztos-ág minden termelő üzemből elhelyezett ifjúnokások (tanonc) munkaidéjét, az elméleti oktatási idő beszámításával, heti 48 órában alapítja meg. Napi 8 óran tul — fizem termelői üdülés esetét kivéve — az ifjúnokások nem foglalkozhatnak még akkor sem, ha az üzem bármily fontos érdekből napi 8 óran tul is működik. A munka-

a következőket rendeli elő: A feylelmi vétés megállapítására, a feylelmi büntetés kiszabására és végrehajtására feylelmi bizottságok alakítandók. Azokban az üzemekben, amelyekben 30 ifjúnokásnál több tanul, a feylelmi bizottság elnöke, az üzem termelői biztosja vagy helyettese; kivül a bizottság az üzem két sztravunkásából és két ifjúnokásból áll. A kisebb fizemek feylelmi bizottsága Budapest kerületenként alakul meg, elnökeit és két tagját a kerületi munkás és katonatanács művelődési osztálya küldi ki, két tagját pedig az ifjúnokások Országos Szövetsége. Vidéken minden községben (városban) a szükséghez képest egy vagy több ilyen bizottság alakítandó. A feylelmi büntetések a következők: 1. A napi munkaidő meghosszabbítása. 2. Pénzbüntetés. A büntetéspénzek az I. O. Sz. bizottságok felügyelői által a 2. A ifjúnokások az üzemből valamely más üzembe való áthelyezése. 4. A tanoneidő meghosszabbítása. A tanoneidő meghosszabbítása egy éven tul nem terjedhet.

Az új helypénzdíjak. A megállapított új helypénzdíjak a Czeldömölk-piacon a mai napon már érvénybe léptek. Egy négyzetméternyi terület, melyen az illető árulást 2 K, fenttartott hely 4 K, 10, ténen, borju stb. után 1 K, sertés, juh, bárány, nyul stb. után 50 fillér fizetendő. Kórhúta, állatsergelt, panoráma, mű-ovarda után 10 K fizetendő napkinnt.

Béhm-Vilmos elvtárs szabadságán. A vörös hadsereg főparancsnoka, Béhm Vilmos elvtárs már hetek óta betegesen teljesítette emberfeletti munkáját; hadsereg-főparancsnoki minőségében. Az utóbbi napokban azonban betegsége annyira fokozódott, hogy orvosai tanácsának engedelve, a gyógyulás idejéig szabadságra megy. A kormányzótanács ideiglenesen Landier János elvtársat, atinek Miskolc elloglalása körül nagy érdemei vannak, bizta meg a hadsereg-főparancsnoksági tisztaság és hatáskör betöltésével.

Az épülő munkások orsz. szakszervezete meg lakul Czeldömölkön a munkásotthon helyiségében. Felhívjuk az építőmunkások elvtársakat, hogy vasárnap délelőtt 9 órakor jelenjenek meg annál is inkább, mivel a fontos megbeszélésekre Páparól jön egy szakbeli előadó. Ezen alkalommal választandó meg az építkezési direktorium is.

Felhívás a meghívott elvtársakhoz. Felszólított mindazon elvtársakat, akik bármelyik népbiztoságtól Vasvármegyei czeldömölk járásába megbízatást kaptak, hogy azt f. hó 20 ig Vasvármegye direktoriuma által annál is inkább láttaomoztassák, mert aki azt elmulasztja, a járásból el kell távolítottatnom. Papp, járási megbízott.

Németország blokádját megszüntették. Német Németország szabályszerűen ratifikálta a békeszerződést, az antant július 12 től fogva megszüntette a Németország elleni blokádát. A kereskedelmi forgalom már kezdetét vette. Ugyanezek megkezdtek a német hadiflótlyok hazaszállítását is.

Teg. X. június 21-re minden nagybu aranyunk igérkezett Francia, Angol és Osztrorszag után. Szajc ir bejelentette szallakozását. Szajc becsi lap vezetó helyen többek között így ír: »Mi nem fogjuk tévedni nézni, hogy országunkat az antant átvonulási területnek használja fel. 21-én szolidaritást vállalunk az egész világ proletariátusával egyetemben a gyűlöletes magyar és orosz proletárokkal.«

Vas Pál azt mondta a mesés tanácsadónak. Vitézlád anyjuk, nekünk még »bogarfogó« se kell. Megpórolják a cutrot meg az eszet, ami-ugyis kevés van. Megfogja őket a Sajó. Hej, de áldott egy jószág! No, talán hónapra megmondolja magát és kigyűn velünk őrizni. A kis »Nac« éppen a hátán ül, a gyerekek meg rakták föl rá, mikor leesett. Nem tudni, azért-e, hogy a Sajó nem szereti-e a díszeteket, vagy a gyerekek haragudott-e meg, hogy ott olyan kutyának veszik, aminek a hátán lehet csak egy nyargalásni, ledobta a gyereket, aztán mintha bosszút akarna állani, beleharapott mindegyikbe. »Semmi az a kis-harapás! Tégy rá anyjuk egy kis sótt! És hol van az a bitang Sajó kutya, hadd bírók el vele...« De Sajó kutya ezt is megérthette, mert azóta nyoma veszett. Eddig még nem volna olyan nagy eszt az eszt. De kitűnt, hogy a Sajó kutya most az egyszerű — megveszett. A kis gyerekeket aztán vonatra állították. A községbeesett anyjuk kísérte őket. S amikor az asszony meg a vonabán is szidta a Sajó kutyát, azongya az egyes Pista gyerekek: — Sose szigya idecsanyám! Másik meg láthattuk vona-Pestet! — (lg.)

A vármegyei kongresszus. Vasárnap tartották meg Szombathelyen a megyei pártkongresszust, melyen a Czeldömölk párt öt taggal képviseltette magát. Hencz Kálmán megnyitja után a központi kitűzött Gyelvai elvtárs tolmácsolta a sávóras ödvözlését s kéri a kongresszust, gondosra tárgyalják meg a napirendet. Róvész Lajos h. párttitkár tette meg jelentését, melyből megtudjuk, hogy Szombathelyen ma 14 ezer szervezett munkás van. Farkas István pénztári jelentését terjesztette elő. Halász József elvtárs. A Test vériség szerkesztője a pártasjtört mondotta el előadói beszédét. A vita folyamán sürgőségi indítványt nyújtottak be a vita befejezésére, tekintettel az idő rövidségére. Aztán megtegyették a választásokat, melyeken a hivatalos lista győzött. A kongresszuson Urban Lajos sávórári járási megbízott elnökelt.

A közönség figyelmébe. A közönség figyelmébe felhívom, hogy lakásügyekben a tárgyalások kedd, szerda és csütörtökön tartatnak a városközségi tanácstermében. Tehát a vasuton, szöngélat közben ne zaklassanak. — (lg.)

lajdonosokat ne moleztálják folyton lakáslátozásokkal. Ha valakinek tudomásra jut, hogy rekvirálható lakás van valamelyik háztulajdonosnál, forduljon kérvénnyel a lakásbizottsághoz. Csakis a lakásbizottság kűldöt-leinek van joguk személt tartani. A tulajdonosok nem kötelesek lakásukat megmutatni ilyen esetben a közönségnek. Török József, a lakásbizottság elnöke.